

Átlényegülés

MŰBÍRÁLAT - ZENE - LXI. évfolyam, 46. szám, 2017. november 17.

(Ránki Dezső – Zeneakadémia, november 6.)

Ránki azt az absztrakt azonosságot ragadta meg Haydn *B-dúr szonátájában* (Hob.XVI:41), Schumann *Humoreszkjében* (op. 20) és Brahms *Händel-témára készült variációsorozatában és fúgájában* (op. 24), ami ebben a három kompozícióban vitathatatlanul közös: az alaphangnemüket. A hangversenyt a művész voltaképpen teljes egészében a B-dúr hangnem felfedezésének szentelte, mégpedig egészen meglepően természetes attitűddel. Nem a hangnemben rejlő és stíluskorszakonként változó modulációs lehetőségekre, a B-dúrt tradicionálisan kifejező melodikus fordulatokra, hangulati toposzokra irányította közönsége figyelmét, mintegy katalógust készítve a dialektikusan változó karakterisztikus vonásokról: ehelyett - minden didaktikus céltól mentesen - egyszerűen csak feltárta hallgatói előtt a hangnem legsajátosabb belső viszonyait.